

NIET ONDERTEKEND AFSCHRIFT - art.
792 G.W. - Vrijstelling van expeditierecht
art. 280, 2° - Wetboek registratierechten.

V.S. 2353/04

IN ZAKE:

1. Mevrouw [REDACTED] wonende te [REDACTED], [REDACTED]
2. Het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN RACISMEBESTRIJDING (hierna CGKR), met kantoor gevestigd te 1000 BRUSSEL, Koningsstraat 138,

Eiseressen, verschijnende door Mter Miep GROUWELS, Advocaat, kantoorhoudende te 1030 BRUSSEL, Adolphe Lacomblélaan 59-61;

TEGEN:

1. De [REDACTED] met maatschappelijke zetel gevestigd te [REDACTED], [REDACTED]
2. De Heer [REDACTED], wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verweerders

3. De Heer [REDACTED], wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verweerder in gedwongen tussenkomst

Vertegenwoordigd door Mter. Benoit VAN ASBROECK, advocaat te 1200 BRUSSEL, Neerveldstraat 101-103

- Gelet op de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

- Gelet op het verzoekschrift op 08 maart 2005, neergelegd door [REDACTED] en door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, tegen [REDACTED]

- Gelet op de geregistreerde dagvaarding dd. 22 04 2004, betekend aan [REDACTED] ten verzoeken van [REDACTED] en van het C.G.K.R.;
- Gelet op de conclusies van partijen;
- Gehoord de partijen in hun pleidooien ter openbare terechtzitting van 08 juni 2005, waarop de zaak in beraad werd genomen;

OVERWEGENDE dat de vordering, zoals ze bij syntheseconclusie van eiseressen werd gesteld ertoe strekt:

1° overeenkomstig artikel 19° van de Wet van 25 februari 2003 de indirecte discriminatie omwille van een handicap vast te stellen, in hoofde van verweerders, door het weigeren op 06 oktober 2003 van toegang in het restaurant "[REDACTED]" aan eerste verzoekster, een visueel gehandicapte, vergezeld van haar assistentiehond.

2° te zeggen dat dit een inbreuk betekent op artikel 2 par. 2 en 2 par. 4 van de Wet van 25 februari 2003;

3° De staking te bevelen van het weigeren van toegang en bediening van een persoon vergezeld van een afgerichte of af te richten hond, die visueel gehandicapten en andere motorisch gehandicapten in hun beweging begeleiden;

4° overeenkomstig artikel 19 par. 2 van de Wet van 25 februari 2003, verweerders solidair, in solidum, de ene bij gebreke aan de andere, alleszins ieder voor zijn deel, te veroordelen tot het duidelijk zichtbaar aanplakken van het vonnis, gedurende 30 dagen, zowel binnen als buiten het restaurant "[REDACTED]", alsook het vonnis bekend te maken, op kosten van verwerende partijen, in de kranten De Standaard, De Morgen, Deze Week in Brussel, Le Soir.

5° overeenkomstig artikel 20 van de Wet van 25 februari 2003 verweerders te veroordelen tot een dwangsom van 2.500 Euro bij iedere overtreding van de beslissing:

- ten opzichte van eerste verzoekster, van iedere overtreding van verweerders die op haarzelf betrekking heeft;
- ten opzichte van tweede verzoekster, voor iedere overtreding in hoofde van verweerders bij iedere weigering van toegang en/of bediening van een persoon vergezeld van een afgerichte of af te richten hond die visueel gehandicapten en andere motorische gehandicapten in hun beweging begeleiden;

6° verweerders te verwijzen in de kosten van het geding

OVERWEGENDE dat de versie van de feiten waarop eiseressen in hun verzoekschrift steunen de volgende is:

dat eerste eiseres op 06 oktober 2003, samen met vier vrienden en haar blindengeleidehond "IKE" een pizza wilde gaan eten in één van de restaurants van eerste verwerende partij, nl. "[REDACTED]";

dat IKE een gareel droeg en dat eerste verzoekster in het bezit was van een bewijspas voor IKE als erkende blindengeleidehond;

dat een vrouwelijke bediende van "[REDACTED]" erop wees dat honden niet waren toegelaten in het restaurant;

dat deze bediende niet kon beslissen over het toelaten van een blindengeleidehond zodat de manager (tweede verwerende partij) erbij werd geroepen;

dat laatstgenoemde, toen hem werd uitgelegd dat de wet toelaat om blindengeleidehonden toegang te verlenen tot restaurants, boos werd en zegde dat de wet hem kon gestolen worden, dat het zijn restaurant was, en dat hij er geen honden in toeliet;

dat eerste eiseres en haar vrienden onmiddellijk klacht gingen neerleggen bij de politie;

dat dit de tweede maal was dat aan eerste eiseres en haar blindengeleidehond in het restaurant "[REDACTED]" de toegang werd geweigerd;

dat de eis onder andere steunt op artikel 2 par. 2 van de Antidiscriminatiewet

"Er is sprake van indirecte discriminatie wanneer een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelswijze als dusdanig een schadelijke weerslag heeft op personen op wie één van de in paragraaf 1 genoemde discriminatiegronden van toepassing is (n.b. in casu een gehandicapte, met name, blinde persoon), tenzij die bepaling, maatstaf of handelswijze objectief en redelijkerwijze wordt gerechtvaardigd."

dat, ten deze, een ogenschijnlijke neutrale bepaling, namelijk het verbod op toegang voor honden, in feite op een persoon met een handicap (slechtziende), een schadelijke weerslag had die niet objectief en redelijkerwijze kan worden gerechtvaardigd, te meer nu o.m. de wetgeving inzake algemene voedingsmiddelenhygiëne (KB 7.2.1997 – B.S. 25.04.1997);

dat de blindengeleidehond IKE, die, zoals alle assistentiehonden, een lange en zeer specifieke opleiding en verzorging achter de rug heeft, en die regelmatig wordt gecontroleerd, ervoor zorgt dat eerste eiseres haar autonomie heeft herwonnen;

dat hij voor haar als een soort "levende prothese" kan worden beschouwd;

dat er bijgevolg sprake is van een indirecte discriminatie op basis van een handicap, wat een inbreuk betekent door verwerende partijen op artikel 2 par. 2 en 2 par. 4 van de Antidiscriminatiewet van 25 februari 2003;

dat eerste eiseres op 06 oktober 2003 klacht neerlegde bij de politie van Brussel Hoofdstad, afdeling Elsene;

dat bij het dossier tevens vier getuigenissen toegevoegd worden, opgesteld door de personen ([REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]) die eerste eiseres op 06 oktober 2003 vergezelden in [REDACTED];

dat het slachtoffer van de discriminatie, op deze wijze, feiten aanvoert die het bestaan van een indirecte discriminatie kunnen doen vermoeden;

dat krachtens artikel 19 par. 3 van de Antidiscriminatiewet, de bewijslast dat er geen discriminatie is ten laste van verweerders valt;

dat eerste eiseres en tweede eiseres, overeenkomstig artikel 19 par. 1 en artikel 31 van de Antidiscriminatiewet van 25 februari 2003 de mogelijkheid hebben om in rechte op te treden bij overtredingen van de antidiscriminatiewet;

dat de voor tweede eiseres noodzakelijke toestemming zich in het dossier bevindt;

dat artikel 19 en 22 van de wet van 25 februari 2003 de mogelijkheid voorziet tot het indienen van een vordering tot staking waarbij de Voorzitter van de Rechtbank het bestaan vaststelt van de discriminatie en de staking ervan beveelt;

dat, in casu, de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel bevoegd is, conform de artikelen 588, 13 GW, 573 GW en artikel 2 van het Wetboek van Koophandel;

OVERWEGENDE dat de conclusie van verweerster luidt:

dat, in hoofdde, de vorderingen ten opzichte van tweede en derde verweerders ([REDACTED]) niet ontvankelijk, minstens ongegrond verklaard worden;

dat de vorderingen ten opzichte van eerste verweerster ([REDACTED]) ontvankelijk doch ongegrond worden verklaard;

dat, in ondergeschikte orde, de vorderingen ten opzichte van tweede en derde verweerders ongegrond worden verklaard en de vorderingen ten opzichte van eerste verweerster, in zoverre zij een dwangsom en/of publicatie van het tussen te komen vonnis nastreven, ongegrond worden verklaard;

OVERWEGENDE dat de vorderingen tot staken in zoverre die gericht zijn tegen [REDACTED] die, blijkbaar, allebei bedienden zijn van [REDACTED], die geen daden van koophandel stellen, onontvankelijk zijn;

OVERWEGENDE dat [REDACTED] wordt verweten toegang en bediening in een restaurant geweigerd te hebben;

dat de versies van partijen mekaar tegenspreken;

dat [REDACTED], volgens het geseponeerde strafdossier, verklaarde dat, toen zij daar met haar blindengeleidehond binnenliep, ze erop attent werd gemaakt dat honden niet toegelaten waren; dat toen de dienst vernam dat de hond een blinde begeleide, zij de "manager" erbij riep; dat deze laatste, toen hem werd gezegd dat

blindengeleidehonden overal binnen mogen, zich boos maakte en zegde dat hij geen honden toeliet;

dat de dienst, een mannelijke collega en de verantwoordelijke van het restaurant evenwel verklaarden dat [REDACTED] toegang kreeg tot het restaurant, doch de plaats weigerde die haar werd gegeven, en daarop, samen met haar vrienden, woedend de zaak verliet;

dat ongeveer een maand na de klacht verklaringen werden ondertekend door de genaamden [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED], die de stelling van [REDACTED] steunen;

OVERWEGENDE dat eiseressen, ten onrechte, menen op deze verklaringen te kunnen steunen om, conform artikel 19, par. 3 van de wet van 25 februari 2003 de bewijslast (dat er geen discriminatie is) ten laste te doen leggen van verweerster;

dat gezegde verklaringen niet als de "feiten" kunnen worden beschouwd (in de zin van het bovenvermelde artikel 19) waaruit een vermoeden van discriminatie voortvloeit;

dat een "feit" een vaststaande gebeurtenis is, met andere woorden niet gelijk kan gesteld worden met een relaas over die handelingen;

OVERWEGENDE dat wij, ten slotte, tot het besluit moeten komen dat, ten deze, geen weigering tot toegang noch tot bediening vast staat;

dat, naar kan aangenomen worden, een incident in verband met een hond, waarvan aanvankelijk niet was geweten dat hij als gezelschap van een slechtziende meeding, leidde tot ergernis, ook vanwege de kompanen van [REDACTED], die de plaats niet aanvaardden die hen was toegekend en beslisten het eethuis te verlaten;

OVERWEGENDE dat de vordering die tegen [REDACTED] is ingesteld niet kan ingewilligd worden;

OM DEZE REDENEN,

Wij, Jean-Marie LA HAYE,

Ondervoorzitter in de Rechtbank van Koophandel te Brussel, zetelend ter openbare en buitengewone terechtzitting der vorderingen tot staking - zaal der kortgedingen, Vakantiekamer, Regentschapstraat, 4 - 1000 Brussel, in vervanging van de wettelijk belette Voorzitter, bijgestaan door **Martine VANDEN EYCKEN**, Griffier.

Rechtsprekende op tegenspraak;

Wijzen alle andere, hiermede strijdige conclusies af als ongegrond;

Wijzen de hoofdeis ingesteld tegen [REDACTED], alsmede de eis in tussenkomst ingesteld tegen [REDACTED] af als ontoelaatbaar;

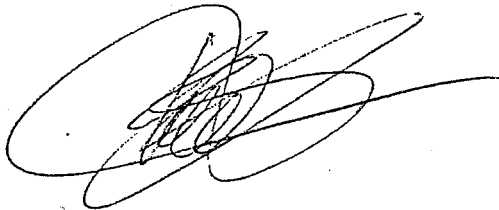
Wijzen de eis ingesteld tegen [REDACTED] af als ongegrond;

Verwijzen eiseressen in de kosten van het geding begroot op

- 228,06 Euro door [REDACTED]
- 228,06 Euro door [REDACTED]
- 228,06 Euro door [REDACTED]

en op 461,88 Euro door [REDACTED] en C.G.K.R.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare en buitengewone terechtzitting der vorderingen tot staking waar aanwezig waren en zetelden op 1-8-07-2005

M. VANDEN EYCKEN

J.M. LA HAYE